

Rezolucja Rady w sprawie zachęcania młodych ludzi do politycznego angażowania się w demokratyczne życie Europy

(2015/C 417/02)

RADA ORAZ PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

PRZYPOMINAJĄC O POLITYCZNYM TLE PRZEDMIOTOWEJ KWESTII, A ZWŁASZCZA O:

1. Rezolucji Rady w sprawie odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018) ⁽¹⁾, w której jako jeden z obszarów działań wskazano „zaangażowanie” oraz określono cel tych działań, czyli zachęcanie młodych ludzi do udziału w demokracji pośredniej, w inicjatywach społeczeństwa obywatelskiego na wszystkich szczeblach oraz w ogólnie pojętym życiu społecznym, jak również zdefiniowano inicjatywę ogólną: „stymulowanie i wspieranie aktywności i udziału młodych ludzi i organizacji młodzieżowych w formułowaniu polityk, ich wdrażaniu i działaniach następczych” w drodze stałego, usystematyzowanego dialogu z młodzieżą i organizacjami młodzieżowymi.
2. Rezolucji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie planu prac Unii Europejskiej na rzecz młodzieży na lata 2014–2015 ⁽²⁾.
3. Wspólnych zaleceń dotyczących czwartego cyklu roboczego w zakresie usystematyzowanego dialogu, określonych na Konferencji UE na temat Młodzieży zorganizowanej przez prezydentkę luksemburską w dniach 21–24 września 2015 r. ⁽³⁾

PODKREŚLAJĄ, ŻE:

4. Demokracja, pluralizm i aktywność obywatelska to podstawowe wartości Unii Europejskiej. Obejmują one wolność wypowiedzi i tolerancję ⁽⁴⁾ i służą integracji wszystkich obywateli UE. Demokracja nie jest dana raz na zawsze – trzeba ją stale chronić i wspierać.
5. Młodzi ludzie w Europie zasadniczo popierają system demokracji i jego organy przedstawicielskie i w nie wierzą, lecz są krytyczni wobec sposobu funkcjonowania tego systemu i rezultatów, które przynosi ⁽⁵⁾.
6. Często coraz trudniej im identyfikować się z tradycyjnymi formami politycznego zaangażowania, na przykład z partiami politycznymi i związkami zawodowymi, ale biorą oni udział w alternatywnych formach dopuszczających większą możliwość indywidualnych wyborów – takich jak kampanie, petycje, manifestacje i spontaniczne akcje na rzecz konkretnej sprawy i widocznej zmiany w życiu młodzieży ⁽⁶⁾.
7. Technologie informacyjno-komunikacyjne, w szczególności media społecznościowe i korzystanie z nich w trybie mobilnym, dają nowe możliwości angażowania się w procesy związane z polityką i nowe możliwości uzyskiwania informacji o nich, przyspieszają rozpowszechnianie informacji, a także rozwój alternatywnych form zaangażowania.

W ODNIESIENIU DO PROCESU USYSTEMATYZOWANEGO DIALOGU, UZNAJĄ, ŻE:

8. Usystematyzowany dialog jest jednym z instrumentów przewidzianych w ramach europejskiej współpracy na rzecz młodzieży, który umożliwia angażowanie młodych ludzi w kształtowanie polityk UE. Rezultat czwartego 18-miesięcznego cyklu roboczego w zakresie ogólnego priorytetu tematycznego „wzmocnienie pozycji młodzieży – dostęp do praw oraz waga politycznego zaangażowania młodych ludzi” ⁽⁷⁾ opiera się na rezultatach osiągniętych w toku konsultacji z młodymi ludźmi przeprowadzonych przed rozpoczęciem prezydentury włoskiej, lotewskiej i luksemburskiej i podczas ich trwania, a także w trakcie konferencji UE na temat młodzieży zorganizowanych w Rzymie w październiku 2014 r., w Rydze w marcu 2015 r. i w Luksemburgu we wrześniu 2015 r. ⁽⁸⁾
9. Rezultaty dialogu przeprowadzonego wśród młodych ludzi i przedstawicieli polityki stanowią istotny wkład w niniejszą rezolucję, gdyż uwzględniają punkt widzenia młodych ludzi, osób pracujących z młodzieżą i innych ekspertów do spraw młodzieży i ułatwiają kształtowanie skutecznych unijnych polityk opartych na dowodach.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 5.

⁽³⁾ Dok. 12651/15.

⁽⁴⁾ „Unia opiera się na wartościach poszanowania godności osoby ludzkiej, wolności, demokracji, równości, praworządności, jak również poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości. Wartości te są wspólne państwom członkowskim w społeczeństwie opartym na pluralizmie, niedyskryminacji, tolerancji, sprawiedliwości, solidarności oraz na równości kobiet i mężczyzn”.
Artykuł 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

⁽⁵⁾ *Youth participation in democratic life – Final Report, London School of Economics* (Zaangażowanie młodzieży w życie demokratyczne) – sprawozdanie końcowe, London School of Economics, EACEA 2010/03, luty 2013.

⁽⁶⁾ *Political participation and EU Citizenship: Perceptions and behaviours of young people* (Zaangażowanie polityczne a obywatelstwo UE. Wyobrażenia i zachowania młodych ludzi), EACEA, Komisja Europejska, 2013.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 1.

⁽⁸⁾ Dokumenty 14429/14, 8095/15 i 12651/15.

UWAŻAJĄ, ŻE:

10. Podporą Unii Europejskiej są młodzi ludzie oddani zasadom demokracji i wartościom europejskim.
11. Polityka europejska, jak i polityka w ogóle powinny być wyczulone na potrzeby i aspiracje młodych ludzi. Dlatego kwestie polityczne muszą być przejrzyste i należy o nich informować wszystkich obywateli, w tym młodzież. Ludzie młodzi muszą rozumieć omawiane kwestie; wzbudzi to ich zainteresowanie i ułatwi zaangażowanie polityczne. Decydenci z różnych obszarów i szczebli polityki powinni zapewniać młodzieży możliwości angażowania się w istotne procesy decyzyjne i powinny to być możliwości dające faktyczny wpływ.
12. Pojęcie zaangażowania politycznego obejmuje przede wszystkim kwestię reprezentacji młodych ludzi w strukturach demokracji pośredniej, tj. udział w wyborach w charakterze wyborcy, kandydowanie w wyborach oraz działalność w partiach politycznych. Zaangażowanie polityczne może także przybierać postać członkostwa w organizacjach (młodzieżowych) popierających interesy młodych ludzi, polegać na udziale w debatach politycznych prowadzonych bezpośrednio lub online oraz na innych działaniach pozwalających kształtować opinie lub służących ekspresji kulturalnej. Zaangażowanie polityczne jest również możliwe w ramach inicjatyw z zakresu edukacji obywatelskiej i praw człowieka oraz w ramach działań służących poprawie sytuacji społecznej.
13. Uczestnicząc w procesach związanych z polityką, młodzi ludzie są w stanie lepiej zrozumieć procesy kształtowania opinii oraz różnorodne interesy. W wymiarze osobistym rozwijają umiejętności społeczne, odpowiedzialność, pewność siebie, zmysł inicjatywy, podejście krytyczne, a także umiejętności komunikacyjne i negocjacyjne, zdolność do kompromisu, empatię i poszanowanie opinii innych osób.
14. Cechy procesów skutecznego i faktycznego zaangażowania politycznego młodzieży są następujące:
 - Znaczenie danej kwestii i jej rzeczywisty wpływ na życie młodych ludzi.
 - Praktyka i doświadczenia związane z zaangażowaniem w różnorodne konteksty życia codziennego, takie jak rodzina, społeczność, szkoła, miejsce pracy, praca z młodzieżą oraz życie lokalne (socjalizacja polityczna).
 - Kompleksowa informacja zwrotna od decydentów i podejmowane przez nich działania następcze.
 - Powszechność i równy dostęp dla wszystkich młodych ludzi niezależnie od płci, pochodzenia etnicznego, środowiska kulturowego, wykształcenia i pochodzenia społecznego, orientacji seksualnej, wieku i specyficznych potrzeb.
15. Polityka młodzieżowa, praca z młodzieżą i organizacje młodzieżowe odgrywają istotną rolę w tym względzie, propagując aktywność obywatelską i możliwości zaangażowania politycznego oraz zapobiegając marginalizacji i radykalizacji postaw prowadzącej do aktów przemocy; dzieje się tak zwłaszcza na terenach lokalnych, gdzie do młodych ludzi kierowana jest oferta otwartej i środowiskowej pracy z młodzieżą.
16. Dobrostan psychofizyczny i zaspokojenie podstawowych potrzeb, w tym w kwestiach takich jak kształcenie i szkolenie, zdrowie, zatrudnienie, zabezpieczenie finansowe i integracja społeczna, są niezbędne, by możliwe było głębokie i skuteczne zaangażowanie młodych ludzi.

Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, ABY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI:

17. Ustanowiły, wdrożyły lub rozwinęły krajowe, regionalne lub lokalne strategie, programy, struktury lub inne odnośne mechanizmy służące zwiększeniu zaangażowania politycznego wszystkich młodych ludzi, zwłaszcza tych o mniejszych szansach. Mechanizmy te powinny opierać się na wiedzy i faktach oraz na współpracy międzysektorowej i powinny obejmować wszystkie stosowne zainteresowane strony. W procesie opracowywania skutecznych strategii zaangażowania grupy docelowe powinny być włączane w etap planowania, wdrażania, monitorowania i oceny. W strategiach tych mogą zostać ujęte wymienione poniżej priorytety.

Edukacja formalna oraz uczenie się pozaformalne

18. Stymulowały i promowały międzysektorową współpracę i międzysektorowe partnerstwa między organizatorami edukacji formalnej, organizacjami młodzieżowymi i organizatorami pracy z młodzieżą, aby rozwijać zintegrowane podejścia w ramach programów edukacji obywatelskiej, angażując jednocześnie młodych ludzi, nauczycieli, osoby pracujące z młodzieżą, rodziców i inne odpowiednie podmioty.
19. Umacniały w ramach edukacji formalnej i uczenia się pozaformalnego trwałe struktury sprzyjające zaangażowaniu, aby promować rozwijanie umiejętności i kompetencji społecznych związanych z wartościami demokratycznymi i prawami człowieka, takimi jak wolność wypowiedzi i poszanowanie różnorodności, poprzez codzienne praktykowanie zasad demokracji.
20. Propagowały ustanowienie i rozwój organizacji lub struktur na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, które reprezentowałyby interesy osób uczących się wobec instytucji edukacji formalnej.

21. Propagowały opracowywanie programów dotyczących umiejętności korzystania z mediów, które to programy rozwijałyby zdolność do krytycznej analizy informacji we współczesnym społeczeństwie opartym na wiedzy, a także programów dotyczących umiejętności korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych, które to programy służyłyby rozwijaniu umiejętności technologicznych umożliwiających użytkownikom docieranie do przydatnych informacji online, zarządzanie nimi, ich ocenę oraz tworzenie.

Możliwości zaangażowania na szczeblu lokalnym i regionalnym

22. Umożliwiały i ułatwiały rozwój procesów zaangażowania, np. rad młodzieży, w ścisłej współpracy z lokalnymi i regionalnymi organami publicznymi, aby zapewnić młodym ludziom możliwość wyrażania opinii w ramach procesów decyzyjnych na szczeblu lokalnym i regionalnym.
23. Tworzyły i zapewniały decydentom informacje i możliwości szkolenia w zakresie odpowiednich i dostosowanych do potrzeb młodzieży metod i narzędzi komunikowania i angażowania się z myślą o ułatwieniu otwarcia się na młodzież i wyczerpaniu na jej potrzeby.
24. Rozważały, czy nie należałoby obniżyć do 16 lat wieku uprawniającego do głosowania w wyborach do lokalnych i regionalnych organów publicznych, z poszanowaniem warunków krajowych i krajowych ram prawnych.

Formy alternatywne i e-zaangażowanie

25. Uznawały rolę młodych ludzi, pracy z młodzieżą i organizacji młodzieżowych oraz udzielały im wsparcia w rozwijaniu różnorodnych form zaangażowania politycznego, takich jak petycje, manifestacje, kampanie, a także różnorodnych form wykorzystywania kultury, sztuki i sportu, ze względu na to, że instrumenty te pozwalają w różnorodny sposób wyrażać opinie i w różnorodny sposób angażować się politycznie, zwłaszcza w przypadku młodych ludzi o mniejszych szansach.
26. Opracowały cyfrowe narzędzia politycznego zaangażowania młodych ludzi w połączeniu z elementami o charakterze bezpośrednim oraz opracowały stosowne szkolenia dla nauczycieli, osób pracujących z młodzieżą, osób prowadzących szkolenia oraz opiniotwórców, pracujących z różnorodnymi grupami docelowymi w ramach edukacji formalnej i uczenia się pozaformalnego, po to by docierać do młodzieży na wszystkich szczeblach; uznawały i wykorzystywały istniejące kanały informowania młodzieży oraz uznawały i angażowały podmioty dostarczające młodzieży informacji na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym.
27. Angażowały sektor młodzieży w realizację strategii jednolitego rynku cyfrowego dla Europy, podejmując takie tematy, jak umiejętności cyfrowe i znajomość technologii cyfrowej, bezpieczniejsze korzystanie z internetu oraz zwalczanie nielegalnych treści, takich jak treści rasistowskie, ksenofobiczne i nawołujące do przemocy.

Dialog z decydentami

28. W stosownych przypadkach wspierały procesy i narzędzia informacyjno-komunikacyjne umożliwiające zrozumienie i przyswojenie przez młodzież polityk publicznych, kładąc nacisk na aspekty mające znaczenie dla młodych ludzi i skutecznie wykorzystując różnorodne narzędzia medialne i technologie informacyjno-komunikacyjne.
29. Zbadały i poszerzyły możliwości dialogu na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym między młodzieżą a decydentami z wszystkich obszarów polityki mających wpływ na młodych ludzi.
30. Zachęcały młodzież do udziału w wyborach i do angażowania się w formalne struktury demokracji pośredniej, takie jak partie polityczne, po to by partie te były bardziej zainteresowane opracowywaniem propozycji politycznych odpowiadających na potrzeby młodych ludzi.
31. Wspierały kampanie i wydarzenia informacyjne kierowane do młodzieży przy okazji wyborów lokalnych, regionalnych, krajowych i europejskich poprzez wykorzystanie interaktywnych narzędzi internetowych i transmisyjnych, jak również konkretne programy popularyzatorskie skierowane do osób głosujących po raz pierwszy i młodych ludzi o mniejszych szansach.
32. Wypracowały kulturę podejmowania decyzji na wszystkich szczeblach rządzenia, która wspiera kierowane przez młodzież oddolne procesy zaangażowania i reaguje na nieformalne inicjatywy młodzieżowe.
33. Dążyły do tego i dbały o to, by unijne programy na rzecz młodzieży, takie jak Erasmus+, wspierały:
 - rozpowszechnianie – na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym – przyjaznych młodzieży informacji na temat aktualnych wydarzeń politycznych mających na nią wpływ,
 - prowadzenie skierowanych do młodzieży kampanii informacyjnych podczas wyborów krajowych i europejskich,

- tworzenie i rozwijanie platform rzecznictwa młodzieżowego i organizacji młodzieżowych reprezentujących interesy młodych ludzi i lobbujących na ich rzecz,
- angażowanie podmiotów oferujących informacje operacyjne, takich jak krajowe struktury informacyjne dla młodzieży i platformy europejskie, np. Europejska Agencja Informacji i Doradztwa dla Młodzieży (ERYICA), Europejskie Stowarzyszenie Kart Młodzieżowych (EYCA), Eurodesk czy Europejski Portal Młodzieżowy,
- transnarodowe inicjatywy młodzieżowe i usystematyzowany dialog.

Praca z młodzieżą i organizacje młodzieżowe

34. Wspierały i dalej rozwijały dostosowane do potrzeb inicjatywy w zakresie pracy z młodzieżą, które koncentrują się na edukacji obywatelskiej, edukacji w dziedzinie praw człowieka, edukacji międzykulturowej i międzywyznaniowej, poprzez wykorzystanie uczenia się pozaformalnego i metod partnerskich, tak by sprzyjać integracji społecznej młodych ludzi, a także zapobiegać tendencjom ekstremistycznym, radykalizacji postaw prowadzącej do aktów przemocy oraz mowie nienawiści; wykorzystywały sprawdzone rozwiązania istniejących sieci współpracy w sektorze młodzieży, takich jak Europejskie Centrum Wiedzy o Polityce Młodzieżowej (EKCYC) czy Centrum Zasobów SALTO na Rzecz Zaangażowania Młodzieży.
35. Wzmacniały potencjał podmiotów oferujących informacje dla młodzieży, po to by umożliwić rozpowszechnianie informacji o możliwościach zaangażowania politycznego, w szczególności młodych ludzi, którzy nie są zrzeszeni w zorganizowanych ruchach młodzieżowych lub organizacjach młodzieżowych.

WZYWAJĄ KOMISJĘ, BY:

36. Udostępniała informacje na temat sprawdzonych rozwiązań i udanych projektów w państwach członkowskich w kontekście programu Erasmus+ służących politycznemu zaangażowaniu młodych ludzi; uwzględniała inne badania i inicjatywy w tej dziedzinie i rozpowszechniała ich rezultaty.
37. Sporządziła sprawozdanie podsumowujące dostępne badania – m.in. prace Zespołu Naukowców Prowadzących Badania nad Europejską Młodzieżą – dotyczące e-zaangażowania oraz różnorodnych mediów cyfrowych i narzędzi internetowych, a także analizę sposobów wykorzystywania tych narzędzi przez młodzież, tak by zapewnić przegląd istniejących i skutecznych metodologii.
38. Określiła konkretny wkład pracy z młodzieżą, jak również uczenia się pozaformalnego i nieformalnego w zwiększanie aktywności obywatelskiej i zaangażowania młodych ludzi w różnorodnych i tolerancyjnych społeczeństwach, a także w zapobieganie marginalizacji oraz radykalizacji postaw mogącej prowadzić do aktów przemocy.
39. Publikowała za pośrednictwem łatwo dostępnych narzędzi komunikacyjnych informacje dostosowane do potrzeb młodzieży doprecyzowujące lub wyjaśniające działania realizowane w ramach różnorodnych unijnych polityk oraz unijne decyzje mające szczególny wpływ na młodzież, tak by stały się przejrzyste i zrozumiałe.

—

ZAŁĄCZNIK I

TŁO POLITYCZNE

1. Artykuł 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który stwierdza, że działania Unii mają służyć do „zachęcania młodzieży do uczestnictwa w demokratycznym życiu Europy”.
 2. Konwencja ONZ o prawach dziecka, która określa prawo dzieci i młodych ludzi do swobodnego wyrażania poglądów we wszystkich sprawach ich dotyczących.
 3. Komunikat Komisji z 28 kwietnia 2015 r. dotyczący europejskiej agendy bezpieczeństwa, w którym stwierdza się, że angażowanie młodzieży jest jednym z czynników odgrywających kluczową rolę w zapobieganiu radykalizacji postaw prowadzącej do aktów przemocy, ponieważ promuje wspólne wartości europejskie, wspiera włączenie społeczne, zwiększa wzajemne zrozumienie i wzajemną tolerancję.
 4. Deklaracja paryska z 17 marca 2015 r. wydana przez unijnych ministrów edukacji w sprawie promowania – poprzez edukację – poczucia obywatelstwa oraz wspólnych wartości, którymi są wolność, tolerancja i niedyskryminacja.
 5. Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z 20 maja 2014 r. w sprawie przeglądu usystematyzowanego dialogu, obejmującego włączenie społeczne młodzieży, w której stwierdzono, że ogólnym priorytetem w 18-miesięcznym cyklu roboczym od 1 lipca 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. jest wzmocnienie pozycji młodzieży, a zwłaszcza dostęp do praw oraz waga politycznego zaangażowania młodych ludzi.
 6. Deklaracja sporządzona w kontekście drugiej europejskiej konwencji w sprawie pracy z młodzieżą (Bruksela 27–30 kwietnia 2015 r.) stwierdzająca, że zaangażowanie to jedna z podstawowych zasad pracy z młodzieżą, i wyrażająca przekonanie uczestników konwencji, że postępy w rozwijaniu pracy z młodzieżą są możliwe jedynie przy aktywnym angażowaniu młodych ludzi od początku i na wszystkich szczeblach: europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym.
-

ZAŁĄCZNIK II

**PRIORYTET EUROPEJSKIEGO USYSTEMATYZOWANEGO DIALOGU NA RZECZ MŁODZIEŻY W OKRESIE
OD 1 STYCZNIA 2016 R. DO 30 CZERWCA 2017 R.**

W sektorze młodzieżowym istnieje sprawdzona praktyka współpracy prezydencji w kontekście usystematyzowanego dialogu organów publicznych z młodzieżą. Ogólnym priorytetem tematycznym europejskiej współpracy w zakresie usystematyzowanego dialogu na rzecz młodzieży w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 30 czerwca 2017 r. będzie „Umożliwienie wszystkim młodym ludziom aktywności w różnorodnej, skomunikowanej i inkluzywnej Europie – przygotowanie do życia i udziału w życiu społecznym”. Temat stanowi odzwierciedlenie sprawozdania UE na temat młodzieży i uwzględnia wyniki wstępnych konsultacji przeprowadzonych przez trzy przyszłe prezydencje. Temat ten będzie wspólnym wątkiem pozwalającym zachować ciągłość i spójność prac trzech kolejnych prezydencji, zgodnie z planem prac UE na rzecz młodzieży na lata 2016–2018.

ZAŁĄCZNIK III

**ZASADY EUROPEJSKIEGO USYSTEMATYZOWANEGO DIALOGU NA RZECZ MŁODZIEŻY W OKRESIE
OD 1 STYCZNIA 2016 R. DO 30 CZERWCA 2017 R.**

1. Należy utrzymać uproszczoną 18-miesięczną strukturę współpracy trzech prezydencji w zakresie usystematyzowanego dialogu i dalej ją rozwijać, tak by zapewnić ciągłość ogólnego priorytetu tematycznego i pozwolić krajowym grupom roboczym lepiej zarządzać czasem podczas konsultacji z młodzieżą.
 2. Aby zwiększyć reprezentatywność i różnorodność młodzieży w ramach tego procesu, należy dołożyć starań, by dotrzeć do różnych grup docelowych, których dotyczy ogólny priorytet, m.in. przez wykorzystanie konsultacji internetowych w połączeniu ze spotkaniami bezpośrednimi, metod łączących różne sposoby ekspresji oraz poprzez konsultacje lokalne z udziałem lokalnych organizacji pozarządowych, (informacyjnych) organizacji młodzieżowych, władz lokalnych i krajowych grup roboczych.
 3. Aby poprawić jakość rezultatów usystematyzowanego dialogu, do udziału w konsultacjach oraz – w stosownych przypadkach – w konferencjach UE na temat młodzieży należy zapraszać osoby pracujące z młodzieżą, ekspertów do spraw młodzieży, ekspertów akademickich, organizatorów profesjonalnych usług dla młodzieży oraz odpowiednie organizacje młodzieżowe, których dotyczy ogólny priorytet.
 4. Aby ułatwić monitorowanie wyników usystematyzowanego dialogu, trzy prezydencje powinny poinformować młodych ludzi, którzy wzięli udział w konsultacjach i konferencjach UE na temat młodzieży, za pośrednictwem noty wyjaśniającej lub innych środków komunikacji, w jakim stopniu ostateczny wynik usystematyzowanego dialogu został uwzględniony przez Radę i Komisję w trzeciej fazie cyklu roboczego.
 5. W celu zapewnienia, by usystematyzowany dialog rzeczywiście odnosił skutek, trzy prezydencje powinny w stosownych przypadkach angażować w działania inne podmioty UE, takie jak Parlament Europejski, Rada i Komisja.
 6. Ogólny priorytet na następny cykl roboczy trzech prezydencji (od 1 lipca 2017 r. do 31 grudnia 2018 r.) powinien zostać określony przed rozpoczęciem mandatu tych prezydencji i w odpowiednim czasie przed przyjęciem powinien zostać przedłożony młodzieży i krajowym grupom roboczym do konsultacji.
-